

нията, които той върши, се дължат на лъжата, на кражбата. Умътъ трѣбва да предава истината на сърдцето, а сърдцето да я възприема. Умъ, който не може да предаде истината на сърдцето и да го накара да живѣе правилно, не е на мѣстото си. Умътъ трѣбва да предава истината на сърдцето, което ще я възприеме и обработи. Докато умътъ не предаде истината на сърдцето, и докато сърдцето не я възприеме и преработи въ себе си, човѣкъ не трѣбва да яде. — Колко време не трѣбва да яде човѣкъ? — Единъ день: отъ изгрѣването на слънцето до залѣзването му. Това е времето, презъ което умътъ предава истината на сърдцето, а сърдцето я възприема. Щомъ се извърши този процесъ, човѣкъ има право да яде. Той се намира въ почивка. Всѣка почивка подразбира ядене. Да си почине човѣкъ, това значи, да яде. Яденето пъкъ подразбира свършване на една велика работа: предаване и приемане на истината.

Защо трѣбва да яде човѣкъ? Нѣкои ще кажатъ, че яденето е необходимо за подържане на физическото тѣло на човѣка. — Яденето подразбира дълбокъ вътрешенъ процесъ на живота. Христосъ казва: „Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ, слѣзълъ отъ небето. Който яде плътта ми и пие кръвта ми, той има животъ въ себе си“. Въ този смисълъ, яденето подразбира вътрешенъ процесъ, който се ознаменува съ предаване и възприемане